

пжтешествия. Той пжтувалъ често съ нашитѣ параходи до Александрия, Пирея, Марсилия, Хамбургъ и много други пристанища. Билъ е на младини въ Южна и Северна Америка, посетилъ и много острови. Познава и обича морето. Цѣлъ животъ е прекаралъ срѣдъ него, а сега си почива и живѣе съ споменитѣ си за него.

— Никжде не е тѣй весело — каза стариятъ морякъ — както въ едно голѣмо и оживено пристанище. Най-различни параходи пристигатъ и заминаватъ, стоки се стоварватъ отъ различни краища на земята. Тукъ виждашъ сандъци съ банани, тамъ — купища портокали и кокосови орѣхи. На всѣка крачка ти лѣха на тропични лесове. Моряци викатъ на различни чужди езици. Единъ чернокожъ се смѣе на нѣкоя бѣла палуба. Предъ очитѣ ти — гора отъ мачти. Хиляди чайки летятъ срѣдъ нея. А какви красиви пжтнически параходи! Тѣ сж кацнали на водата като голѣми морски птици, готови да полетятъ въ открито море

Заровили тѣлата си въ горещия пѣськъ, децата мълчатъ и слушатъ захласнато. Е-ехъ, колко е хубаво да пжтувашъ, да видишъ много свѣтъ!

— Хубаво е тихото море — продължава стариятъ морякъ — лесно и приятно се плува по тихо море. Особено презъ тия лѣтни вечери, когато водата стане толкова прозрачна, че край брѣга може да се види зеленикавото морско дъно, покрито съ водорасли, миди, раковини, охлювчета и огладени камъчета. Въ нашето Черно море има животъ само край брѣговетѣ и навжтре до 200 метра дълбочина. Кой не е чувалъ за чудесата на тъмното морско дъно? Тамъ живѣятъ особени животни, прилични на растения, съ чудни форми, различни цвѣтове. Между тѣхъ плуватъ свѣтещи риби. На други очитѣ горятъ като фенери. Само водолазитѣ могатъ да видятъ тѣзи приказни, подводни страни, населени съ морски звезди, морски таралежи, молюски, сюнгери и много други организми. А да видите, какво нѣщо сж